

[Helge Sander]

Venstre er tilfreds med, at vi nu får radio-delen på plads i den lokale medieudvikling. Det giver mulighed for ude i kommunerne at få nedsat de lokale nævn, som skal etableres, for at der kan blive givet de nødvendige sendetilladelser. Det betyder i første omgang, at de altså kan give sendetilladelser til radioerne, men da det er de samme nævn, der skal i gang, når vi forhåbentligvis snarest får klaret også TV-siden, er det rent formelle jo på plads, således vi ikke skal vente på denne etablering.

Når vi nu har skilt radio- og TV-delen ad, føler vi det også naturligt i venstre, at vi i dag siger nej til reklamefinansiering af lokalradioerne. Vores holdning er selvfølgelig fortsat, at vi føler, det er den mest naturlige finansieringskilde, men modsat ville det også se lidt mærkeligt ud, om vi startede med at tillade reklamer i lokalradioerne og så måske ikke – i hvert fald ikke inden for overskuelig tid – fik det i de andre medier. Derfor føler vi det naturligt, at man tager det op sammen med TV-delen, når vi forhåbentlig inden længe får afklaret TV 2-spørgsmålet.

Som det fremgår af betænkningen i dag, skal vi allerede til januar 1986 se nærmere på denne lovgivning igen. Vi skal se på salg af sendetid til politiske partier og religiøse bevægelser. Vi skal se på programudvælgelse i fællesantenneanlæg, brugerindflydelse samt mindretalsbeskyttelse.

I forbindelse hermed må vi også se på dagbladenes og erhvervsvirksomhedernes rolle i det lokale mediebillende. Formuleringen i nærværende betænkning kan umiddelbart se mørk ud for dagbladene, men under udvalgsarbejdet er det jo blevet erkendt, at der er tale om en så løs formulering, at dagbladene i hvert fald ikke udelukkes.

Når der står, at dagbladene ikke må have bestemmende indflydelse, dækker det over et ønske om, at alle sendere skal have en organisationsform på et bredt grundlag, men hvis et dagblad går sammen med en vælgerforening eller et oplysningsforbund for at opfylde kravet, vil der jo meget let være person-sammenfald. Vi føler, det er kunstigt, og ser frem til en nærmere drøftelse af dette forhold, når TV-siden skal afklares til januar 1986.

I bemærkningerne til ændringsforslag nr. 8 står der, at de lokale nævn skal tage stilling til fordelingen af sendetid. Når vi ser bort

fra det storkøbenhavnske område, hverken håber eller tror vi, at der bliver problemer med denne fordeling. Med 400 sendemuligheder over hele landet må det forventes, at alle interesserede kan komme til fadet, i hvert fald nu, hvor enkeltpersoner oven i købet er blevet udelukket. Af samme grund tror vi heller ikke, at det ankenævn, som et flertal med betænkningen her i dag ønsker at få oprettet, får nogen større betydning, da der vil være sendemuligheder nok, således at de lokale nævn kan give de sendetilladelser, der er ønske om rundt omkring i landet.

Ingerlise Koefoed (SF):

Ved førstebehandlingen af lovforslag nr. L 31 om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed foreslog SF, at man, hvis man ikke kunne blive færdige med TV-forhandlingerne, i hvert fald skulle sørge for at gøre radiodelen færdig, sådan at de mennesker, der arbejder med lokalradio, vidste nogenlunde, hvilke rammer de ville komme til at arbejde under fremover, sådan at de kunne søge at få fornyet deres sendetilladelse og nye radiofolk kunne søge en sendetilladelse.

Jeg er meget glad for, at det er lykkedes eller på en vis måde er lykkedes at få lokalradiodelen færdig. Nu ved de i hvert fald derude, at lokalradioerne fortsætter, men jeg er ikke helt tilfreds med det resultat, vi har fundet frem til.

Der er det ved denne betænkning, at vi stadig væk ikke har fået løst det meget vigtige spørgsmål, der drejer sig om den fremtidige finansiering af lokalradio og lokal-TV. Man kan desværre ikke være sikker på, at man ved at vedtage det forslag, som vi er ved at færdigbehandle nu, også har sikret sig imod reklamefinansiering for fremtiden, og jeg har formuleret og fået tilslutning fra socialdemokratiet til en bemærkning i betænkningen om, at vi, der ikke går ind for reklamefinansiering, naturligvis føler os forpligtet over for en anden form for finansiering, at vi vil arbejde med en model for en eller anden form for hel eller delvis offentlig finansiering af lokalradio og lokal-TV i fremtiden.

Jeg har prøvet at arbejde lidt med et forslag nu, men fandt selv, at det var for utilfredsstillende til, at jeg kunne lægge det frem her, og jeg kan kun sige, at jeg går videre